CURTEA
DE APEL CHIŞINĂU

2043, mun.Chişinău, str.Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chişinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

4-357/1-4dd № 10.03.2020

Curtea Constituțională
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu 28, MD-2004

Curtea de Apel Chişinău, vă remite sesizarea privind excepția de neconstituționalitate ridicată în cadrul procesului civil nr. 2rc-336/19 inițiat la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica" către SA „Apă-Canal Chișinău", privind anularea actului - factura de plată a serviciilor livrate.

Anexă: *Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate cu anexe pe 16 file*

Vice-Preşedintele
Curții de Apel Chișinău **Nelea Budăi**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 339
„11" 03 2020

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpuşneanu nr. 28,
Chişinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPŢIA DE NECONSTITUŢIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) şi lit. g) din Constituţie

I-Autorul sesizării: judecătorul Curții de Apel Chișinău

Cotorobai Vitalie

II-Obiectul sesizării:

Controlul constituționalității sintagmei conținute în art. 18 Cod administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19.07.2018, în vigoare din 01.04.2019 - Interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, **satisfacerea necesităților sociale**, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții, din motiv că nu corespunde criteriilor de calitate – accesibilitatea, previzibilitatea și claritatea Legii.

III-Circumstanțele litigiului examinat de către instanța de judecată:

Pe rolul Curții de Apel Chișinău se află spre examinare, în procedura de recurs, pricina civilă inițiată la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica" către SA „Apă-Canal Chișinău", privind anularea actului - factura de plată a serviciilor livrate.
Procesul civil a fost inițial la 20 iunie 2019, când reclamantul SA „Termoelectrica" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Apă-Canal Chișinău", prin care a solicitat instanței de judecată anularea parțială a facturii înaintate spre plată de ultima, în sumă de 5053,31 MDL.
În motivarea pretențiilor sale reclamantul a indicat, că deoarece raportul juridic litigios este reglementat de Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare, iar serviciul acordat de partea pârâtă și facturat prin actul înaintat spre plată este un serviciu public, cazul urmează a fi soluționat potrivit legislației de domeniul contenciosului administrativ, acțiunea fiind depusă în instanța de contencios administrativ.
Prin încheierea instanței de contencios administrativ, Judecătoria Chișinău /sediul Rîșcani/ din 24 iunie 2019, s-a declinat competența de la examinarea actualei pricini civile în favoarea instanței de drept comun al Judecătoriei Chișinău, pentru a fi examinat în procedura generală, contencioasă. De drept, instanța a făcut referire la prevederile art. 189, coroborat cu art. art. 2, 8, 7, 18, 203 și 204 Cod administrativ.
Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 august 2019, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, reclamantul fiind obligat să prezinte

dovada de plată a taxei de stat aferentă cererii de chemare în judecată.
Deoarece în interiorul termenului acordat de instanță reclamantul nu a îndeplinit indicațiile instanței, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 13 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost restituită, în temeiul art. 171 alin. (2) Cod de procedură civilă.
Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 28 octombrie 2019 reclamantul SA „Termoelectrica" a contestat cu recurs încheierea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudecare.
În calitate de motiv principal, recurentul a invocat că incorect a fost obligat la plata taxei de stat, deoarece, în opinia sa, litigiul este unul de domeniul contenciosului administrativ, iar reclamanții în acest gen de acțiuni sunt scutiți prin lege de la plata taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată depusă în instanța de contencios administrativ.

Potrivit prevederilor art. 12^1 Cod de procedură civilă: (1) În cazul existenţei incertitudinii privind constituţionalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluţionarea unei cauze, instanţa de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituţională; (2) La ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate şi sesizarea Curţii Constituţionale, instanţa nu este în drept să se pronunţe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformităţii cu Constituţia a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiţii: a) obiectul excepţiei intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituţie; b) excepţia este ridicată de către una din părţi sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanţa de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluţionarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale având ca obiect prevederile contestate; (3) Ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac şi care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunţarea Curţii Constituţionale asupra excepţiei de neconstituţionalitate se amână pledoariile; (4) Dacă nu sânt întrunite cumulativ condiţiile specificate la alin. (2), instanţa refuză ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei; (5) Instanţa de judecată poate ridica excepţia de neconstituţionalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curţii de apel a fost declarată admisibilă conform legii; În corespundere cu dispoziţiile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) al Constituţiei, Curtea Constituţională exercită, la sesizare, controlul constituţionalităţii legilor şi hotărârilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor

Guvernului, precum şi a tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

IV-Expunerea pretinsei sau a pretinselor încălcări ale constituţiei, precum şi a argumentelor în sprijinul acestor afirmaţii:

Fiind analizate dispoziţiile art. 7, coroborate cu prevederile art. 18 Codul administrativ s-a ajuns la concluzia, că Legea nu corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate şi claritate. Or, potrivit prevederilor art. 7 Cod administrativ autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Totodată, conform dispoziţiilor art. 18 Cod administrativ interesul public vizează ordinea de drept [...] **satisfacerea necesităţilor sociale**, realizarea competenţelor autorităţilor publice.

Din domeniul și sfera publică a satisfacerii necesităților sociale fac parte și activitățile subiecților privați care acordă servicii publice. Astfel, atestăm că dispozițiile art. 18 Cod administrativ se răsfrâng asupra tuturor activităților de interes public, inclusiv și serviciilor îndreptate pentru asigurarea și satisfacerea necesităţilor sociale, adică serviciile de interes public prestate de subiecții de drept privat / SA „Termoelectrica", SA „Apă-Canal Chișinău", SA „Moldovagaz" șa/. Concomitent, în contradictoriu cu norma numită (art. 18 Cod administrativ), potrivit prevederilor art. 7 Cod administrativ, subiecții ai contorului administrativ sun doar autoritățile publice, subiecții de drept privat care acordă sau prestează servicii de interes public fiind excluși de sub contorul instanței administrative.

La acest capitol urmează a fi evidențiat faptul, că subiecții de drept privat care acordă servicii de interes public, adică care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public în activitatea sa, fiind împuterniciți prin lege să presteze un serviciu de interes public (în actuala speță Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare în mun. Chișinău aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25.03.2008), potrivit art. 7 Cod administrativ au fost excluși de sub controlul administrativ, dar activitatea lor și serviciile publice prestate, potrivit art. 18 Cod administrativ, fiind de interes public, au rămas sub controlul administrativ.

Momentele descrise contravin prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituția R.Moldova, esența căruia este redată și în art. 13 CEDO. Potrivit acestora, orice persoană ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, îndeosebi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

În acest context evidenţiem că CtEDO, în jurisprudenţa sa constantă, pune accent pe importanţa asigurării accesibilităţii şi previzibilităţii legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigenţe. Astfel, Curtea Europeană a accentuat că nu poate fi considerată „LEGE" decât o normă enunţată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-şi corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanţie contra atingerilor arbitrare ***ale puterii publice*** (cauza *Amann contra Elveţia*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei Legii impune ca Legea, în situaţiile în care oferă o anumită marjă de discreţie, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver şi alţii vs Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

La fel, Curtea Constituţională în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 a reţinut că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate şi claritate norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că Legea conţine o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situaţia dată, persoana poate pretinde că nu-şi cunoaşte drepturile şi obligaţiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarităţii este contrară art. 23 din Constituţie [...].

De asemenea, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016 Curtea Constituţională, a accentuat că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigenţelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unităţii materiei legislative sau corelaţiei între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-şi poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurenţa între normele de drept aplicabile. Astfel, Curtea Constituţională a reţinut că previzibilitatea şi claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituţionalităţii unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.
În situaţia descrisă, raportând dispoziţiile legale preciate la circumstanţele speţei conchidem, că norma legală a cărei constituţionalitate se cere a fi verificată face parte din categoria actelor normative prevăzute expres şi exhaustiv de art. 135 al Constituţiei, excepţia de neconstituţionalitate fiind ridicată de instanţa de judecată din oficiu, prevederile legale vizate fiind pertinente pricinii, deoarece la ele a făcut referire instanţa de fond în încheierea pronunţată şi, respectiv, pot fi aplicate în continuare la soluţionarea cauzei şi nu există o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale, ce ar avea ca obiect controlul constituţionalităţii normei legale contestate, recursul fiind acceptat pentru examinare [deoarece este examinat potrivit prevederilor Secţiunii I Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, fără examinarea admisibilităţii].

V-Cerințele autorului sesizării:

A declara neconstituțională sintagma conținută în art. 18 Cod administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19.07.2018, în vigoare din 01.04.2019 - interesul public vizează [...] **satisfacerea necesităților sociale**, din motiv că nu corespunde criteriilor de calitate – accesibilitatea, previzibilitatea şi claritatea Legii.

VII-Lista documentelor:

1. Cererea de chenare în judecată;
2. Încheierea instanței de contencios administrativ, Judecătoria Chișinău /sediul Rîșcani/ din 24 iunie 2019;
3. Încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 23 august 2019;
4. Încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 13 septembrie 2019;
5. Cererea de recurs.

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

mun. Chișinău, 17 decembrie 2019

Cotorobai Vitalie

15

copie

Dosarul nr. 2rc-336/19

Judecătorul Roman Pascari
Judecătoria Chişinău /sediul Centru/

ÎNCHEIERE

mun. Chişinău 17 decembrie 2019

Colegiul civil, comercial şi de
contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău
În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marina Anton
Judecătorii Ion Ţurcan şi Vitalie Cotorobai

examinând, în lipsa părţilor, în procedura de recurs pricina civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica" către SA „Apă-Canal Chişinău", privind anularea actului - factura de plată a serviciilor livrate, -

constată:

La 20 iunie 2019, reclamantul SA „Termoelectrica" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Apă-Canal Chişinău", prin care a solicitat instanţei de judecată anularea parţială a facturii înaintate spre plată de ultima, în sumă de 5053,31 MDL.

La fel, reclamantul în motivarea pretenţiilor sale a indicat, că deoarece raportul juridic litigios este reglementat de Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi canalizare, iar serviciul acordat de partea pârâtă şi facturat prin actul înaintat spre plată este un serviciu public, cazul urmează a fi soluţionat potrivit legislaţiei de domeniul contenciosului administrativ, acţiunea fiind depusă în instanţa de contencios administrativ.

Prin încheierea instanţei de contencios administrativ, Judecătoria Chişinău /sediul Rîşcani/ din 24 iunie 2019, s-a declinat competenţa de la examinarea actualei pricini civile în favoarea instanţei de drept comun al Judecătoriei Chişinău, pentru a fi examinat în procedura generală, contencioasă. De drept, instanţa a făcut referire la prevederile art. 189, coroborat cu art. art. 2, 8, 7, 18, 203 şi 204 Cod administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău /sediul Centru/ din 23 august 2019, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, reclamantul fiind obligat să prezinte dovada de plată a taxei de stat aferentă cererii de chemare în judecată.

Deoarece în interiorul termenului acordat de instanţă reclamantul nu a îndeplinit indicaţiile instanţei, prin încheierea Judecătoriei Chişinău /sediul Centru/ din 13 septembrie 2019, cererea de chemare în judecată a fost restituită, în temeiul art. 171 alin. (2) Cod de procedură civilă.

Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, la 28 octombrie 2019 reclamantul SA „Termoelectrica" a contestat cu recurs încheierea primei instanţe, solicitând casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudecare.

CURTEA DE APEL CHIŞINĂU

În calitate de motiv principal, recurentul a invocat că incorect a fost obligat la plata taxei de stat, deoarece, în opinia sa, litigiul este unul de domeniul contenciosului administrativ, iar reclamanții în acest gen de acțiuni sunt scutiți prin lege de la plata taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată depusă în instanța de contencios administrativ.

Examinând materialele cauzei și motivele invocate de partea recurentă în coroborare cu cadrul legal aplicabil, Colegiul consideră necesar a ridica în fața Curții Constituționale excepția de neconstituționalitate, sub aspectul de calitate (accesibilitate, previzibilitate și claritate) a Legii /Codul administrativ adoptat prin Legea nr. 116 din 19.07.2018 în vigoare din 01.04.2019/, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 12^1 Cod de procedură civilă:

(1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluţionarea unei cauze, instanţa de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituţională.

(2) La ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate şi sesizarea Curţii Constituţionale, instanţa nu este în drept să se pronunţe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformităţii cu Constituţia a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiţii: a) obiectul excepţiei intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituţie; b) excepţia este ridicată de către una din părţi sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanţa de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluţionarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune nici unei căi de atac şi care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunţarea Curţii Constituţionale asupra excepţiei de neconstituţionalitate se amână pledoariile.

(4) Dacă nu sânt întrunite cumulativ condiţiile specificate la alin. (2), instanţa refuză ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanţa de judecată poate ridica excepţia de neconstituţionalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curţii de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

În corespundere cu dispoziţiile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) al Constituţiei, Curtea Constituţională exercită, la sesizare, controlul constituţionalităţii legilor şi hotărârilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului, precum şi a tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Colegiul analizând dispoziţiile art. 7 coroborate cu prevederile art. 18 Codului administrativ a ajuns la concluzia, că Legea nu corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate şi claritate. Or, potrivit prevederilor art. 7 Cod administrativ autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ

instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Totodată, conform dispoziţiilor art. 18 Cod administrativ interesul public vizează ordinea de drept [...] satisfacerea necesităţilor sociale.

Din domeniul şi sfera publică a satisfacerii necesităţilor sociale fac parte şi activităţile subiecţilor privaţi care acordă servicii publice. Astfel, Colegiul atestă că dispoziţiile art. 18 Cod administrativ se răsfrâng asupra tuturor activităţilor de interes public, inclusiv şi serviciilor îndreptate pentru asigurarea şi satisfacerea necesităţilor sociale, adică serviciile de interes public prestate de subiecţii de drept privat. Concomitent, în contradictoriu cu norma numită (art. 18 Cod administrativ), potrivit prevederilor art. 7 Cod administrativ subiecţii de drept privat care acordă sau prestează servicii de interes public au fost excluşi de sub contorul instanţei administrative.

La acest capitol urmează a fi evidenţiat faptul, că subiecţii de drept privat care acordă servicii de interes public, adică care exercită atribuţii de putere publică sau utilizează domeniul public în activitatea sa, fiind împuterniciţi prin lege să presteze un serviciu de interes public (în actuala speţă Legea nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă şi de canalizare, Regulamentul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice de alimentare cu apă şi de canalizare în mun. Chişinău aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 5/4 din 25.03.2008), potrivit art. 7 Cod administrativ au fost excluşi de sub controlul administrativ, dar activitatea lor şi serviciile publice prestate, potrivit art. 18 Cod administrativ, fiind de interes public, au rămas sub controlul administrativ.

Colegiul conchide, că acest moment contravine prevederilor art. 53 alin. (1) din Constituţia R.Moldova, esenţa căruia este redată şi în art. 13 CEDO. Potrivit acestora, orice persoană ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, îndeosebi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

În acelaşi context Colegiul evidenţiază, că potrivit jurisprudenţei CtEDO se face accent pe importanţa asigurării accesibilităţii şi previzibilităţii legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigenţe. Astfel, Curtea Europeană a accentuat că nu poate fi considerată „LEGE" decât o normă enunţată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-şi corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanţie contra atingerilor arbitrare ***ale puterii publice*** (cauza *Amann contra Elveţia*, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei Legii impune ca Legea, în situaţiile în care oferă o anumită marjă de discreţie, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza *Silver şi alţii vs Regatul Unit*, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

La fel, Curtea Constituţională în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 a reţinut că, pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate şi claritate norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că Legea conţine o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situaţia dată, persoana poate pretinde că nu-şi cunoaşte drepturile şi obligaţiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarităţii este contrară art. 23 din Constituţie [...].

De asemenea, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016 Curtea Constituţională, a accentuat că la elaborarea unui act normativ legiuitorul trebuie să respecte normele

de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigenţelor de calitate. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unităţii materiei legislative sau corelaţiei între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-şi poată adapta comportamentul la reglementările existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurenţa între normele de drept aplicabile. Astfel, Curtea Constituţională a reţinut că previzibilitatea şi claritatea constituie elemente *sine qua non* ale constituţionalităţii unei norme, care în activitatea de legiferare acestea nicidecum nu pot fi omise.

În situaţia descrisă, raportând dispoziţiile legale preciate la circumstanţele speţei Colegiul conchide, că situaţia intră în categoria actelor normative prevăzute expres şi exhaustiv de art. 135 al Constituţiei, excepţia fiind ridicată de instanţa de judecată din oficiu, prevederile legale contestate fiind pertinente pricinii, deoarece la ele a făcut referire instanţa de fond în încheierea pronunţată și, respectiv, pot fi aplicate în continuare la soluţionarea cauzei şi nu există o hotărâre anterioară a Curţii Constituţionale, ce ar avea ca obiect controlul constituţionalităţii normei legale contestate, recursul fiind acceptat pentru examinare [deoarece este examinat potrivit prevederilor Secţiunii I Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, fără examinarea admisibilităţii].

Din aceste considerente, deoarece Colegiul a identificat din oficiu necesitatea de a sesiza Curtea Constituţională, situaţia întrunind criteriile anterior enumerate, sesizarea fiind expusă în actualul act judecătoresc, acesta urmează a fi remis Curţii de către instanţa de recurs, cu amânarea şedinţei de examinare a pricinii până la soluţionarea sesizării.

Reieşind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 12^1, 269-270 Cod de procedură civilă şi Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 2 din 09 februarie 2016 Colegiul, -

d i s p u n e:

A sesiza Curtea Constituţională, prin ridicarea excepţiei de neconstituţionalitate a sintagmei conţinute în art. 18 Cod administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19.07.2018, în vigoare din 01.04.2019 - **interesul public vizează [...] satisfacerea necesităţilor sociale**, din motiv că nu corespunde criteriilor de calitate – accesibilitatea, previzibilitatea şi claritatea Legii.

Amână şedinţa de judecată a instanţei de recurs, de examinare a pricinii în procedura recursului, până la soluţionarea sesizării de către Curtea Constituţională, cu expedierea prezentei încheieri, privind excepţia de neconstituţionalitate ridicată din oficiu de instanţa de recurs, în adresa Curţii Constituţionale.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei *semnat* **Marina Anton**
Judecătorul

Judecătorii *semnat* **Ion Ţurcan**

semnat **Vitalie Cotorobai**